

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 462/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Виктор Прља, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Маја Маринков из ..., ради дуга, решавајући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Пресудом због изостанка Првог основног суда у Београду П 7365/19 од 19.06.2019. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиљи на име законске станарине за новембар 2018. године исплати износ од 2.184,79 динара, са законском затезном каматом почев од 16.11.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 22.350,00 динара.

Против наведене пресуде због изостанка тужени је изјавио жалбу, па је предмет достављен Вишем суду у Београду, који се решењем Гж 15504/19 од 29.05.2020. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби туженог у овој правној ствари и предмет доставио Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном.

Апелациони суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... 88/2018) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Чланом 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности у извршним

поступцима и поступцима обезбеђења; у ванпарничним поступцима, док апелациони суд, применом члана 24. став 1. тачка 3. истог Закона, одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 469. ЗПП, одређено је да се споровима мале вредности не сматрају спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине. Спор о непокретности није изричито дефинисан одредбама ЗПП, али се цени према члану 51. став 1. ЗПП којим су одређене врсте спорова у којима је предвиђена искључива месна надлежност (спорови о праву својине и другим стварним правима на непокретности, спорови због сметања државине и спорови из закупних односа на непокретности).

У конкретном случају, предмет спора је исплата неплаћене законске закупнине по основу уговора о закупу закљученог у смислу Закона о становању, што представља имовинско правни спор у коме је предмет тужбеног захтева новчано потраживање, па се не ради о спору о непокретности у смислу члана 469. ЗПП у вези члана 51. став 1. ЗПП. Услед наведеног, спорови из закупних односа који за предмет имају исплату закупнине, па и законске закупнине, не могу бити изузети из правила о споровима мале вредности у смислу члана 469. ЗПП, због чега се и оцена да ли се код ових спорова ради о спору мале вредности цени у складу са чланом 468. став 1. ЗПП.

С тога, како тужиља тужбом потражује новчани износ у висини од 2.184,79 динара на име исплате законске закупнине, што по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 3.000 евра, ради се о спору мале вредности, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, па је применом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, за одлучивање о жалби на првостепену пресуду, стварно надлежан Виши суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић